

(Kort bemærkning).

Poul Fischer (DF):

Jeg starter lige bagfra. Hr. Ole Stavad taler igen om, at vi skulle nedlægge veto. Hvis det er den måde, man bruger i den forligskreds, har vi selvfølgelig de samme rettigheder, som de øvrige partier har, til at kunne nedlægge veto.

Så vil man gerne have at vide, hvordan vi vil agere. Ja, jeg kan jo ikke sige det anderledes, end at vi har stået uden for satspuljepartierne. I sidste års finanslovforlig mellem regeringen og Dansk Folkeparti blev der i finanslovaftalen for indeværende år afsat 50 mio. kr. Er der noget, der skræmmer i den måde, vi udmøntede de 50 mio. kr. på?

Når Dansk Folkeparti ønsker at blive et af satspuljepartierne, er det da, fordi vi har en interesse i den måde, satspuljerne er blevet udmøntet på i tidens løb, og det er vel også i den ånd, det kommer til at køre fremover. Man vil have mig til på konkrete områder at sige: Der sætter vi penge af. Og det får man mig ikke til herfra.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Ole Stavad for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror altså ikke på, at hr. Poul Fischer ikke forstår det, vi beder om. Jeg tror godt, han forstår det, for vi beder jo ikke om – det er der ingen der har gjort – konkrete beløb eller helt konkrete projekter. Det, vi beder om, er at få nogle klare principielle signaler fra Dansk Folkeparti.

Vi er flere, der har spurgt til et område, som hr. Poul Fischer ikke bør undre sig over, nemlig hele integrationsområdet, hvor der jo gennem årene er afsat ganske betydelige beløb i enighed imellem satspuljepartierne.

Hvis nu hr. Poul Fischer ser på de sidste 3 års fordeling på det område, vil Dansk Folkeparti så kunne være med til at bære det igennem, hvis jeg så må have lov til at være historisk præcis, uden at bede om nogen konkret stillingtagen til, hvad der skal ske næste år?

(Kort bemærkning).

Poul Fischer (DF):

Hr. Ole Stavad henviser til et bestemt område, og det er jeg selvfølgelig ikke blind over for. Men jeg kan jo ikke forholde mig til det, før man kender den samlede mængde af forslag, der skal fordeles.

Med hensyn til allerede indgåede aftaler, der løber ud i fremtiden, har hr. Kristian Jensen jo svaret heroppefra, at indgåede aftaler fra det gamle forlig står man selvfølgelig ved.

Kl. 17.35

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Og så er det fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Pia Christmas-Møller (KF):

Forslaget er, som det er fremgået af debatten, dels en opfølgning på regeringens finanslovaftale med Dansk Folkeparti, dels en opfølgning på den kritik, der er rejst af Rigsrevisionen.

Forslaget giver mulighed for, at partier, der end ikke eksisterede i 1990, da satspuljen blev etableret, kan komme med i forligskredsen, når vilkårene i øvrigt accepteres fuldt ud. Det er i al sin enkelthed, hvad hele sagen drejer sig om.

Vi har diskuteret proforma meget, og jeg synes, at der er et element, der måske ikke er blevet trukket klart nok op i debatten indtil nu. Og det er det demokratiske element, der består i, at vælgerne jo faktisk har et privilegium, et privilegium, der går ud på, at mindst hvert fjerde år kan de sammensætte Folketinget på en ny og anderledes måde.

I 1990, da vi lavede satspuljeaftalen, stod 161 mandater bag aftalen. I dag er det sådan, at vælgerne har sammensat Folketinget på en noget anderledes måde, nogle partier er gledet ud, andre er kommet til, og før behandlingen af dette lovforslag er det kun 149 mandater, der står bag satspuljeaftalen.

Når man tager i betragtning, at der faktisk er tale om ganske store beløb, der årlig reserveres til en særlig udmøntning – man taler oven i købet om, at det er en finanslov i finansloven – så synes jeg godt, man kan stille det demokratiske spørgsmål: Er det rimeligt, at en kreds af partier stille og rimelig kan forbeholde sig selv den eksklusivitet, at de skal kunne fordele disse penge år ud og år ind uden at give andre partier og folketingsmedlemmer adgang til at deltage i diskussionerne?

Vi synes, det er et relevant spørgsmål at stille. Vi synes faktisk, det er rimeligt, at partier og folketingsmedlemmer, som fuldt og helt køber vilkårene, kan komme med med deres argumenter, deres forslag og ideer. Det er baggrunden for, at vi fra konservativ side kan give tilslutning til forslaget.